

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว
เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
Foreign Tourist Satisfaction on Potential of Tourist Attractions at
Pa-ngan Island in Surat Thani Province as a Guideline to
Promote Sustainable Tourism

อิสระพงษ์ พลธานี*

อุมาพร บุญเพชรแก้ว

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

*e-mail: isarapong_aaa@hotmail.com

Issarapong Poltanee

Umaporn Boonphetkaew

Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี (2) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี (3) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ (4) แนวทางส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ที่เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ และคุณภาพ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับแจกแบบสอบถามในการศึกษา ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น และใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ จำนวน 381 คน และข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 30 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และใช้การวิเคราะห์เนื้อหาที่เป็นการสรุปเป็นรายประเด็นที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า (1) ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 21-30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัท รายได้ต่อเดือน 2,001-3,000 ดอลลาร์ มีสถานภาพโสด เป็นนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียยุโรป (2) พฤติกรรมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัตถุประสงค์ในการเดินทาง คือ พักผ่อน ความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยว 1 ครั้งในทุก 1 ปี ลักษณะการเดินทาง คือ เดินทางกับกลุ่มเพื่อน ได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจาก วารสาร นิตยสาร คู่มือเดินทาง กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ คือ การอาบแดด ประเภทของที่พักที่เลือก คือ รีสอร์ท ระยะเวลาพักผ่อน 1 สัปดาห์ ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน 4,001-5,000 บาท และแหล่งท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่สุด คือ หาดรีน (3) ความพึงพอใจด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว พบว่า 3.1) ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านความประทับใจ มากที่สุด โดยพบว่ามีกิจกรรมที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยว 3.2) ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว โดยพบว่ามีเทศกาลที่เป็นเอกลักษณ์ และดึงดูดใจ 3.3) ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยพบว่าการจัดกิจกรรมที่มีเหมาะสมมากที่สุด 3.4) ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยพบว่ามีร้านอาหารมีจำนวนเพียงพอมากที่สุด 3.5) ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน โดยพบว่ามีผู้ประกอบการมุ่งคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนมากที่สุด และ 3.6) ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด โดยพบว่ามีแผนที่บอกสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ อย่างชัดเจน แต่สิ่งที่ต้องพัฒนา คือ สามารถเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกมากยิ่งขึ้น (4) แนวทางส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า 4.1) มีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อลดผลกระทบด้านลบต่อแหล่งท่องเที่ยว 4.2) พัฒนาเส้นทางการคมนาคมภายในเกาะและเพิ่มรูปแบบการคมนาคมขนส่งที่สะดวกสบายขึ้น เช่น เครื่องบินทะเล และ 4.3) สร้างจิตสำนึกให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์และความหลากหลายของเกาะพะงันให้คงอยู่ต่อไป

คำสำคัญ: ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เกาะพะงัน

Abstract

This research attempted to 1) explore personal information of foreign tourists visited Pa-ngan Island in Surat Thani Province, 2) examine behaviors of the tourists on the island, 3) study the tourists' satisfaction on tourism potentialities of the island, and 4) propose supportive guidelines for sustainable tourism. The methods involved in the collection of data were both quantitative and qualitative method. The population was foreign tourists visited the island. The questionnaire covered a representative sample of 381 tourists chosen by nonprobability sampling, and other 30 tourists were interviewed. The quantitative and qualitative data were analyzed by descriptive statistics and content analysis, respectively.

The findings of this research showed that 1) most of the sample were male, single, European, private employees, and 21-30 years old. They'd got a bachelor's degree, and earned 2,001-3,000 \$ monthly income. 2) The main purpose of their trip was for relaxation, and the frequency of travel was average once per year. Most of the tourists traveled with a group of friends and received tourism information from journals, magazines, and manuals. They appreciated sunbathing and having a resort to stay. Their trip usually took one week and cost 4,001- 5,000 baht for each person. Obviously, the most favorite tourist attraction was Rin Beach. 3) There were six satisfaction factors on tourism potentialities of the island. The research indicated that the most outstanding potential was impression because of recreational activities. The second potential was attraction because of interesting and unique festivals. The third potential was tourism activities because of suitable activities provided. The fourth potential was facilities because of adequate restaurants. The fifth potential was environment and participation of the locals because of focusing on circumstantial and cultural effects than their own exploitation of local entrepreneurs. The least outstanding potential was accessibility because of lacking comfortable access but clear road signs and maps provided. 4) Based on the results of this study, several recommendations and guidelines can be made to promote sustainable tourism on the island. First, environmental management system should be introduced to reduce negative impacts on the attractions. Second, more transport routes and comfortable forms of transportation should be provided such as seaplanes. In addition, it is necessary to put more awareness among people involved in the preservation of these unique and various attractions as steps to sustainable tourism.

Keywords: Potentialities of Tourist Attractions, Sustainable Tourism, Pa-ngan Island

บทนำ

การท่องเที่ยวของโลกมีการเติบโตอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ถึงแม้จะมีวิกฤตต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจตกต่ำ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือการก่อการร้าย แต่ผู้คนก็ยังออกเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว (Chatrungruang, 2011) การท่องเที่ยวของประเทศไทยเริ่มตั้งแต่พ.ศ. 2467 จนถึงปัจจุบันการท่องเที่ยวยังคงได้รับความนิยม เนื่องจากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน ทั้งทรัพยากรการท่องเที่ยว ที่ตั้งและภูมิประเทศ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่สืบทอดต่อกันมา ถือเป็นเอกลักษณ์ที่ทำให้ชาวต่างชาติตัดสินใจมาท่องเที่ยวที่ประเทศไทย ประเทศไทยมีความโดดเด่นในอาเซียน คือ การเป็นศูนย์กลางทางด้านการท่องเที่ยวและการบิน (Ministry of Tourism and Sports, 2015) ซึ่งช่วยเอื้อต่อการท่องเที่ยวในประเทศให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น รัฐบาลมี

การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพื่อความสะดวกสบายในการรองรับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้จากรายงานสถานการณ์อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยซึ่งยังคงได้เปรียบจากภาพลักษณ์ของความคุ้มค่าเงิน โดยมีจุดขายที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว คือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวมาก (Warakulawit, 2015)

จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีมูลค่าสูงทางการท่องเที่ยว และเป็นรั้วจักษ์ของนักท่องเที่ยวทั่วโลก จากสถิติของกรมการท่องเที่ยว มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี 2558 (Department of Tourism, 2016) จำนวน 4.91 ล้านคน

แหล่งท่องเที่ยวที่ยอดนิยมมากที่สุด คือ เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า ตามลำดับ เกาะพะงันอยู่ห่างจาก เกาะสมุยประมาณ 20 กิโลเมตร และมีกิจกรรมดนตรีที่มีชื่อเสียงระดับโลก คือ งานฟูลมูนปาร์ตี้ (Full Moon Party) ที่จัดขึ้นทุกวันขึ้น 15 ค่ำ โดยผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวภายในเกาะเป็นผู้จัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่มุ่งการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนท้องถิ่น และสอดคล้องกับการวางแผนและกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยระบุไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่ใช้ข้อมูลทางเศรษฐกิจ โดยกำหนดเป้าประสงค์ทางยุทธศาสตร์ คือ เป็นจังหวัดมีการจัดการศึกษาคุณภาพทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนสอดคล้องกับกระแสโลก โดยมีสองกลยุทธ์ที่สำคัญคือ บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวหลักให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ มีตัวชี้วัด คือ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (Integrated Provincial Administration Committee Surat Thani, 2014) เกาะพะงันจึงเหมาะที่จะส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อเป็นการกระจายรายได้

เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเกาะที่มีผู้คนอาศัยอยู่มาเป็นเวลานาน สันนิษฐานว่าพวกแรกที่มาอยู่บนเกาะพะงันน่าจะเป็นแขกจากมลายูที่อยู่แถบจังหวัดนครศรีธรรมราช หรือเป็นพวกแขกที่มาจากปัตตานี มาอาศัยทำอาชีพการประมงเป็นหลัก โดยสังเกตจากชื่อของเกาะและสถานที่บางแห่งบนเกาะ คำว่า “พะงัน” สันนิษฐานมาจากคำว่า “พะ” แปลว่า พบ กับคำว่า “งัน” หมายถึง หาดทรายที่มองเห็นได้เวลาน้ำลด สมัยรัชกาลที่ 5 พะงันเป็นเมือง ๆ หนึ่ง ขึ้นอยู่กับเมืองไชยา พระยาวิสัยดารักษ์ (ข้า ศรียาภัย) เจ้าเมืองไชยา ได้ส่งหลวงสมุทรศิริมาเป็นเจ้าเมืองเกาะพะงัน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้เสด็จประพาสอำเภอเกาะพะงัน จำนวน 14 ครั้ง และทรงจารึกพระอักษร “จปร รศ.108” ไว้ที่หน้าถาวรเสด็จ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอเกาะพะงันในปัจจุบัน จากความสำคัญของสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตส่งผลต่อการท่องเที่ยวในปัจจุบัน ทำให้เป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก และจากยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558-2560 ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจ และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นในทุกระดับชั้น เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้และสังคม สร้างความมั่นคงอย่างมั่นคงและยั่งยืนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวทางการท่องเที่ยว (Department of Tourism, 2016) เกาะพะงันที่

เป็นแหล่งท่องเที่ยวจึงจัดอยู่ในกลุ่มของแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ควรจะต้องมีการศึกษา ความพึงพอใจ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่เกาะพะงัน และ การที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้พื้นที่ในบริเวณเกาะพะงันเปลี่ยนแปลงไปจากที่ผ่านมาเนื่องจากประสบปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในระยะสั้น กล่าวคือ นักท่องเที่ยวหลายกลุ่มเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเฉพาะช่วงเวลางานฟูลมูน หลังจากนั้นจะเดินทางกลับพื้นที่ในวันรุ่งขึ้นทำให้ผู้ประกอบการและประชาชนในท้องถิ่นขาดรายได้จากการท่องเที่ยว จึงเป็นผลทำให้เกิดการหาช่องทางในการเพิ่มรายได้โดยไม่เหมาะสมตามหลักการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการศึกษา เพื่อที่จะทำให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวมีลักษณะการท่องเที่ยวอย่างไรและพึงพอใจในการใช้บริการในขณะท่องเที่ยวต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ณ จุดไหนของพื้นที่เกาะพะงัน เพื่อที่จะทำให้ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ให้บริการ จะเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวในการเข้ามาท่องเที่ยวได้ตรงตามเป้าหมายของนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริง และเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีระยะเวลาในการพักผ่อนที่เกาะพะงันนานขึ้น และผลที่ได้จากการศึกษาเป็นข้อมูลให้กับองค์กรที่เกี่ยวข้องจะได้นำผลจากการศึกษาไปปรับใช้ในการวางแผนทั้งในพื้นที่ในการออกนโยบายทางการท่องเที่ยวทั้งในพื้นที่เกาะพะงันและพื้นที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. เพื่อเสนอแนวทางส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 652,140 คน (Department of Tourism, 2014) ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความเป็น และ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนประชากร จำนวน 381 คน โดยใช้การเทียบตารางของ Krejcie & Morgan (1970) ที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 ขนาดความคลาดเคลื่อน ± 5 ที่ค่าความเชื่อมั่น 90 เปอร์เซนต์

2. การสัมภาษณ์เชิงลึกนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน 30 คน ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความเป็น และ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ โดยการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนตามจำนวนที่ต้องการ

เครื่องมือในการวิจัยสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง แบบสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยว 7 ด้าน ได้แก่ วัตถุประสงค์การเดินทาง ความถี่ในการเดินทาง ลักษณะการเดินทาง การได้รับข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทของที่พัก ระยะเวลาที่พัก และค่าใช้จ่าย และแบบสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวบริเวณเกาะพะงันโดยเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว 6 ด้าน ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านความประทับใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน แบบสัมภาษณ์เชิงลึกจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีความคิดเห็นต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเกาะพะงัน

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะกลุ่มตัวอย่างจากการวิจัยที่เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ โดยสรุปเป็นลำดับตามลักษณะการให้ความสำคัญเป็นลำดับจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นประเด็นสำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 21–30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัท รายได้ต่อเดือน 2,001–3,000 ดอลลาร์ มีสถานภาพโสด และเป็นนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาในทวีปยุโรป

2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัตถุประสงค์ในการเดินทาง คือ พักผ่อน ความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยว 1 ครั้งในทุก 1 ปี ลักษณะการเดินทาง คือ เดินทางกับกลุ่มเพื่อน ได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจาก วารสาร นิตยสาร คู่มือเดินทาง กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ คือ การอาบแดด ประเภทของที่พักที่เลือก คือ รีสอร์ท ระยะเวลาพักแรม 1 สัปดาห์ ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน 4,001-5,000 บาท และสถานที่ท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่สุด คือ หาดรีน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีรายละเอียด ดังนี้

ผลการศึกษาความพึงพอใจ พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.55$, S.D.=.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.71$, S.D.=.67) อยู่ในระดับมาก 2) ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, S.D.=.75) 3) ด้านกิจกรรม ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$, S.D.=.74) 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$, S.D.=.82) 5) ด้านสิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น ($\bar{X}=3.33$, S.D.=.90) อยู่ในระดับปานกลาง และ 6) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$, S.D.=.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านความประทับใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$, S.D.=.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) มีกิจกรรมที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$, S.D.=.42) 2) มีมาตรการด้านความปลอดภัยและระบบเตือนภัย ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, S.D.=.65) 3) จำนวนพนักงานบริการบนเกาะมีเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$, S.D.=.60) และ 4) รูปแบบของกิจกรรมมีความหลากหลาย ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.=.58) และน้อยที่สุด คือ ความพร้อมของสาธารณูปโภคพื้นฐาน ในระดับมาก ($\bar{X}=3.52$, S.D.=.54)

ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, $S.D.=.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) มีเทศกาลที่เป็นเอกลักษณ์ และดึงดูดใจมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$, $S.D.=.75$) 2) ความสวยงามของทัศนียภาพบนเกาะในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, $S.D.=.59$) 3) ความงามของชายหาด ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, $S.D.=.71$) 4) ความเป็นมิตรไมตรีของคนในท้องถิ่นในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$, $S.D.=.79$) 5) มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่น่าสนใจในระดับมาก ($\bar{X}=3.81$, $S.D.=.83$) 6) ความใสของน้ำทะเลโดยปกติ ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$, $S.D.=.63$) และ 7) ความงดงามของแนวปะการัง ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.44$, $S.D.=.63$) และน้อยที่สุด คือ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32$, $S.D.=.57$)

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$, $S.D.=.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, $S.D.=.65$) 2) กิจกรรมมีความคุ้มค่าเงินที่เสียไปในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$, $S.D.=.71$) และ 3) กิจกรรมมีความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.36$, $S.D.=.54$) และกิจกรรมไม่ก่อให้เกิดการทำลายสภาพธรรมชาติบริเวณชายฝั่ง ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.83$, $S.D.=.75$)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$, $S.D.=.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) จำนวนร้านอาหารมีจำนวนเพียงพอมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, $S.D.=.58$) 2) ห้องพักรมมีจำนวนเพียงพอ ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, $S.D.=.53$) 3) มีแหล่งช้อปปิ้งหลากหลาย สินค้าดี ราคาถูก คนขายอัธยาศัยดี ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$, $S.D.=.77$) 4) การให้ข้อมูลเรื่องความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.30$, $S.D.=.73$) และ 5) ท่าเรือและเรือที่ให้บริการมีจำนวนเพียงพอ ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$, $S.D.=.91$) น้อยที่สุด คือ จำนวนศูนย์บริการท่องเที่ยวมีจำนวนเพียงพอ ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.14$, $S.D.=.67$)

ด้านสิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.33$, $S.D.=.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) ผู้ประกอบการมุ่งคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนมากที่สุด ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$, $S.D.=.83$) 2) กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่กระทบกับสิ่งแวดล้อม ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.36$, $S.D.=.91$) และ 3) แหล่ง

ท่องเที่ยวและชุมชนไม่ถูกรบกวนจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.29$, $S.D.=.76$) และน้อยที่สุด คือ การพัฒนาระบบการกำจัดขยะที่เหมาะสม ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.24$, $S.D.=.89$) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$, $S.D.=.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) มีแผนที่บอกสถานที่ท่องเที่ยวอย่างชัดเจนมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$, $S.D.=.50$) 2) มีแผนผังข้อมูล ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.34$, $S.D.=.56$) 3) สภาพเส้นทางของการเดินทาง ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.22$, $S.D.=.72$) 4) มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.20$, $S.D.=.53$) 5) ความเชื่อมโยงกับเส้นทางท่องเที่ยวหลัก ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$, $S.D.=.40$) 6) มีป้าย/สัญลักษณ์ป้ายบอกทางตลอดจนป้ายเตือนต่าง ๆ โดดเด่นและอ่านง่าย ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$, $S.D.=.66$) และน้อยที่สุด คือ สามารถเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.98$, $S.D.=.45$)

3.2 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกี่ยวกับพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เกาะพะงัน มีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.2.1 ความน่าดึงดูดใจของสถานที่ (Attraction) พบว่า เกาะพะงันมีแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความดึงดูดใจและกระตุ้นความสนใจของนักท่องเที่ยวและเดินทางมาท่องเที่ยว โดยเฉพาะหาดรีน เนื่องจากเป็นสถานที่จัดกิจกรรมที่มีชื่อเสียงในระดับโลก คือ กิจกรรม Full Moon Party ที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ผ่อนคลายหรือมีกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมได้ค่อนข้างหลากหลาย เช่น การเขียนรูปร่าง การกระโดดเชือกไฟ การโชว์ไฟของร้านอาหารที่อยู่ในพื้นที่ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก หาดรีนมีทรายค่อนข้างละเอียด และมีหาดค่อนข้างยาวซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเดินหรือทำกิจกรรมที่ผ่อนคลายได้ เช่น การนอนอ่านหนังสือหรือการเดินทางชมความสวยงามของธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chatchakul (2012) กล่าวว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเพราะเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความรื่นรมย์แก่นักท่องเที่ยว เช่น หาดทรายขาวสะอาด น้ำทะเลสีเขียวใส หรือระบบนิเวศทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ แหล่งท่องเที่ยวของเกาะพะงันอีกแหล่งที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาท่องเที่ยว คือ หาดทองนายปาน ที่มีความเป็นส่วนตัวค่อนข้างสูงทัศนียภาพมีความสวยงามล้อมรอบด้วยภูเขาในด้านหลัง และมีทะเลกับชายหาดที่ทอดตัวยาวในด้านหน้า ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความ

ประทับใจ ให้กับนักท่องเที่ยวได้ นอกจากการท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ก็เป็นอีกทางเลือกที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ คือ อุทยานน้ำตกธารเสด็จที่มีเสน่ห์เฉพาะตัว ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น รวมถึงมีประวัติความเป็นมาตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ 5

3.2.2 ความสะดวกในการเข้าถึง (Accessibility) มีท่าเรือสองท่าเรือคือท่าเรือที่ให้บริการนักท่องเที่ยวที่เดินทางระหว่างเกาะ เช่น เกาะสมุย เกาะเต่า หรือนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากจังหวัดต่าง ๆ และเรือที่เชื่อมระหว่างเกาะสมุยและเกาะพะงัน มีจำนวนเรือที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงกิจกรรม Full Moon Party ทำให้บางครั้งมีจำนวนนักท่องเที่ยวหนาแน่น ซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจึงต้องการให้มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกสบายขึ้น เช่น เครื่องบิน หรือ เครื่องบินทะเล เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chittangwatthana (2014) กล่าวว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าไปแหล่งท่องเที่ยวได้ โดยต้องมีเส้นทางหรือเครือข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

3.2.3 ความประทับใจ (Amenity) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่าความน่าดึงดูดใจของสถานที่ (Attraction) กลายเป็นความประทับใจที่สุด โดยเฉพาะความเป็นธรรมชาติของเกาะพะงัน ซึ่งนักท่องเที่ยวไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เพื่อสร้างเป็นอาคารก่อสร้างหรือตึกสูง ความประทับใจต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวของเกาะพะงันที่มีความเป็นเอกลักษณ์ เช่น กิจกรรมปาร์ตี้ต่าง ๆ คือ งานฟูลมูน ปาร์ตี้ จัดทุกคืนวันขึ้น 15 ค่ำ ของทุกเดือน ถ้าเดือนไหนวันขึ้น 15 ค่ำ เป็นวันสำคัญทางศาสนา จะงดขายแอลกอฮอล์ งานปาร์ตี้จะจัดในวันถัดไปแทน งานฮาล์ฟมูน เฟสติวัล จัดขึ้น 2 ครั้งต่อเดือน คือ 1 ครั้งก่อนฟูลมูน ปาร์ตี้ และอีก 1 ครั้งหลังจากฟูลมูน ปาร์ตี้ งานแบล็กมูนปาร์ตี้จัดขึ้นที่เดียวกับฮาล์ฟมูน เฟสติวัล แต่จะก่อนฟูลมูน ปาร์ตี้ประมาณ 14 วัน และ Water Park ซึ่งเปิดให้ทำกิจกรรมช่วงก่อนมีงานกิจกรรมปาร์ตี้ต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมองว่าเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือน และสร้างความทรงจำที่ดีต่อการท่องเที่ยวเกาะพะงัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Punturee (2015) ที่กล่าวว่า หากแหล่งท่องเที่ยวนำเสนอประสบการณ์การท่องเที่ยวที่แตกต่างและแปลกใหม่จะให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่แปลกไปจาก

ชีวิตประจำวัน จะสามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวได้

3.2.4 การบริการเสริม (Ancillary Service) ในพื้นที่เกาะพะงันมีการจัดสรรการบริการด้านต่าง ๆ ให้กับนักท่องเที่ยวไว้เป็นจำนวนมากเพียงพอและหลากหลายครอบคลุมความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น ธนาคาร ร้านอาหาร มีถนนคนเดินรวมถึงการมีสถานีตำรวจ โรงพยาบาล ร้านกาแฟ ร้านสะดวกซื้อ และตลาดท้องถิ่นที่นักท่องเที่ยวสามารถเลือกใช้บริการตามความต้องการได้ โรงแรมมีการบริการตามมาตรฐานสากลและเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Pimonsompong & Ma-oon (2010) ซึ่งกล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของไทยมีจุดแข็งในการเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวและมีบริการในระดับสากล ในอนาคตนักท่องเที่ยวมองว่า การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ดีที่จะสร้างรายได้ให้กับเกาะพะงัน แต่มีข้อควรคำนึง คือ การเพิ่มจำนวนต้องสอดคล้องกับจำนวนที่พัก และการให้บริการในด้านอื่น ๆ ของพื้นที่รองรับด้วย เพื่อที่จะทำให้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวไม่เสื่อมโทรมมากเกินไป ในขณะเดียวกันการมีรายได้จากนักท่องเที่ยว หากมีการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้ก็ควรจะกระจายลงสู่ชุมชนอย่างทั่วถึงเช่นเดียวกัน รวมทั้งต้องการรณรงค์ให้ผู้ประกอบการลดการใช้พลาสติกและกล่องโฟม

4. แนวทางส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.1 การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเป็นอีกแนวทางที่จะส่งเสริมให้แหล่งท่องเที่ยวมีความยั่งยืน เพื่อลดผลกระทบต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรมีระบบการกำจัดน้ำเสียหรือขยะที่เหมาะสม และควรขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการต่าง ๆ ลดการใช้พลาสติกและกล่องโฟม โดยมุ่งให้เห็นผลเสียจากการทำให้แหล่งท่องเที่ยวถูกทำลายเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสัตว์น้ำ รวมทั้งการเกิดทัศนียภาพที่ไม่สวยงาม ของแหล่งท่องเที่ยว สอดคล้องกับแนวคิดของ Chatchakul (2012) ที่กล่าวว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์จะต้องทำพร้อม ๆ กัน โดยมีการวางแผนและศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสภาวะแวดล้อมตามกระบวนการ เพื่อหาแนวทางในการจัดการแก้ไขปัญหา การใช้มาตรการทางกฎหมาย เช่น กฎหมายควบคุมการบำบัดน้ำเสีย เพื่อความอยู่รอดของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต

4.2 การพัฒนาเส้นทางการคมนาคมภายในเกาะและระหว่างเกาะให้มีความสะดวกสบายมากขึ้น

กิจกรรมอย่างหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากนักท่องเที่ยว คือ การขับรถยนต์ไฮดรอลิกท่องเที่ยว และการเกิดอุบัติเหตุจากสภาพเส้นทางและถนน ซึ่งมีความชันและอันตราย สภาพถนนบางพื้นที่เก่าและชำรุด รูปแบบการคมนาคมขนส่งที่สะดวกสบายในการเดินทางมายังเกาะพะงัน เช่น เครื่องบินหรือ เครื่องบินทะเล เพื่อขนส่งนักท่องเที่ยวระหว่างเกาะหรือแผ่นดินใหญ่ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Arrunnapaporn (2012) กล่าวว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวกระจายตัวไปตามท้องถิ่นต่าง ๆ จะทำให้เกิดกระแสด้านการเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคเพิ่มขึ้นตามมา

4.3 การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายของเกาะพะงัน ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาด น้ำตก หรืออุทยานแห่งชาติ สถานที่เสด็จประพาสของรัชกาลที่ 5 เช่น น้ำตกธารเสด็จและแหล่งท่องเที่ยวเทศกาลและกิจกรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของเกาะพะงัน เช่น งานฟูลมูน หรือกิจกรรม Water Park ให้คงอยู่ต่อไป แต่ต้องไม่เป็นการรบกวนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chuamuangphan (2015) กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวควรอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืน กล่าวคือ ควรคำนึงถึงระบบนิเวศ ความเติบโตของเศรษฐกิจ จริยธรรมทางสังคมและสิ่งแวดล้อมสำหรับชุมชนและคนในพื้นที่

สรุป

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัท โดยมีรายได้ต่อเดือน 2,001-3,000 ดอลลาร์ มีสถานภาพโสด และส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนาในทวีปยุโรป นอกจากนั้นในด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเกาะพะงันวัตถุประสงค์ในการเดินทาง คือ พักผ่อน และมีการเดินทางท่องเที่ยว 1 ครั้งในทุก 1 ปี ซึ่งจะเดินทางกับกลุ่มเพื่อน และได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจาก วารสาร นิตยสาร คู่มือเดินทาง ส่วนกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ คือ การอาบแดด และเลือกพักรีสอร์ท โดยมีระยะเวลาพักผ่อน 1 สัปดาห์ ใช้จ่ายต่อคนต่อวัน 4,001-5,000 บาท และสถานที่ท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่สุด คือ หาดรีน

จากผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเพลิดเพลินกับการร่วมกิจกรรมและการชมแหล่งท่องเที่ยว ที่มีความความ

สวยงามของทัศนียภาพบนเกาะ โดยนักท่องเที่ยวให้ความเห็นที่มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและกิจกรรมมีความคุ้มค่ากับเงินที่เสียไป นอกจากนั้นการมีจำนวนร้านอาหารเพียงพอ รวมถึงมีจำนวนห้องพักเพียงพอ และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีแผนที่บอกสถานที่ท่องเที่ยวอย่างชัดเจน รวมถึงมีแผนที่ข้อมูลเที่ยวพอเป็นสิ่งที่น่าสนใจมีความพึงพอใจเป็นอย่างมาก แต่สิ่งที่ต้องมีการพัฒนาหรือปรับปรุง คือ ความพร้อมของสาธารณูปโภคพื้นฐาน ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงกิจกรรมต้องไม่ก่อให้เกิดการทำลายสภาพธรรมชาติบริเวณชายฝั่ง และควรเพิ่มจำนวนศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนจำกัด และพัฒนาระบบการกำจัดขยะที่เหมาะสม และความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เพื่อที่จะเป็นการสร้างแนวทางส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เกาะพะงัน ที่มุ่งเน้นการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาพื้นที่ในเบื้องต้นก่อนที่จะมีการนำผลการวิจัยไปพัฒนาปรับใช้
2. ควรมีการสร้างความร่วมมือที่แท้จริงระหว่างหน่วยงานภาครัฐส่วนท้องถิ่นและส่วนกลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการนำแผนพัฒนาพื้นที่มาปฏิบัติร่วมกันได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวในด้านอื่น เช่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่ไปยังเกาะสมุย เกาะเต่า และเกาะนางยวนรวมทั้ง
2. ควรมีการพัฒนาเส้นทางที่มีความปลอดภัย นอกจากนั้นควรมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาพื้นที่ที่มีความสอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว
3. ควรศึกษาในกรณีของขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวรวมถึงการจัดประเมินผลกระทบในแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติเป็นอีกหนึ่งจุดเด่นของเกาะพะงัน ซึ่งหากไม่มีการศึกษาอาจเกิดความเสี่ยงสูงต่อการถูกทำลายจากนักท่องเที่ยว

References

- Arrunnaporn, B. A. (2012). *Professional Knowledge for Tourist Guide and Services in Tourism Industry*. Bangkok. Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai]
- Chuamuangphan, N. (2015). *Professional Knowledge for Tourist Guide and Services in Tourism Industry*. Bangkok. Sukhothai Thammathirat Open University.
- Chatchakul, N. (2012). *Tourism Industry*. Bangkok: Chulalongkorn University Publisher. [in Thai]
- Chatrungruang, B. (2011). *Management and Operation in Tourism Business*. Bangkok: CVL Publisher. [in Thai]
- Chittangwatthana, B. (2014). *Tourism Marketing Industry*. Bangkok: Chulalongkorn University Publisher. [in Thai]
- Department of Tourism. (2014). *Report number of visitors 2014*. Bangkok: Department of Tourism Ministry of Tourism & Sports. [in Thai]
- _____. (2016). *Development Plan for Potential Tourism 2015-2017*. Bangkok: Department of Tourism Ministry of Tourism & Sports. [in Thai]
- Integrated Provincial Administration Committee Surat Thani. (2014). *Surat Thani Provincial Development Plan 2014-2017*. Surat Thani: Ministry of Interior. [in Thai]
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, 30*, 607-610.
- Ministry of Tourism and Sports. (2011). *Tourism Development Plan 2555-2559*. Bangkok: Ministry of Tourism and Sports. [in Thai]
- _____. (2015). Thailand Tourism Strategy 2015-2017. Retrieved December 24, 2016, from http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114. [in Thai]
- Pimonsompong, C., & Ma-oon, R. (2010). The tourist service effectiveness assessment in cultural tourist destinations of northern part of Thailand. *Journal of Southern Technology, 3*(2), 1-18. [in Thai]
- Punturee, P. (2015). Tourist experience: the creation of food tourism activities in Thailand. *Journal of Southern Technology, 8*(2), 27-37. [in Thai]
- Warakulawit, S. (2015). *Tourism Business*. Bangkok: Weawwaw Publisher. [in Thai]